

۱۴

روزه‌داری در سایه دیابت

سیاهی اعتیاد بر صورت سی‌وسه‌پل

۱۶

۱۵

ارژآوری با صادرات محصولات زیستی ایرانی

زندگی

یکشنبه ۲۹ فروردین ۱۴۰۰ شماره ۵۹۱۶

info@jamejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۳۱۴۷

پروتکل - جرمیه

خاوری از یزد:

رعایت پروتکل‌های بهداشتی به حداقل رسیده و بسیاری از مردم دیگر از ماسک استفاده نمی‌کنند. چرادر دولت سازوکار جرمیه را جدی نمی‌گیرد؟

میوه - نظارت

شهرندی از مشهد:

قیمت میوه بعد از تعطیلات نوروز بیش از ۳۰ درصد افزایش داشته است و مانند همیشه نظارتی نیز وجود ندارد.

بیمه - شخص ثالث

جمالی از تهران:

افزایش نرخ دیه باعث افزایش بسیار زیاد حق بیمه شخص ثالث خودروها شده است. با این وضع احتمال دارد بسیاری از رانندگان از بیمه کردن خودروی خود منصرف شوند.

بورس - اعتماد

خلیلی از تهران:

ادامه روند ریزش بورس از سال ۹۹ همچنان ادامه دارد و به علت بی‌اعتمادی مردم به این بازار، شاهد خروج پول از بازار سرمایه و در نتیجه ورود نقدینگی به بازارهای موازی و تورم هستیم.

بابل - آب

زند از بابل:

کم‌آبی در روستاهای شهر بابل با توجه به وجود سد البرز همچنان ادامه دارد. چرا فکری برای لوله‌کشی از این سد تا تامین آب شرب اهالی این روستاها نمی‌شود؟

واکسن - پزشک

جمعی از شهروندان:

بسیاری از کشورها بخش قابل توجهی از مردم خود را واکسینه کردند. این درحالی است که هنوز جامعه پزشکی کشورمان به طور کامل واکسینه نشده‌اند. چرا؟

آرایشی - قلب

بلقار از تهران:

از وزارت بهداشت درخواست می‌شود نظارت بیشتری در تولید و واردات محصولات آرایشی و بهداشتی داشته باشد، چرا که قلب و اجناس بی‌کیفیت در بازار بسیار زیاد شده‌است.

بازنشسته - گلابه

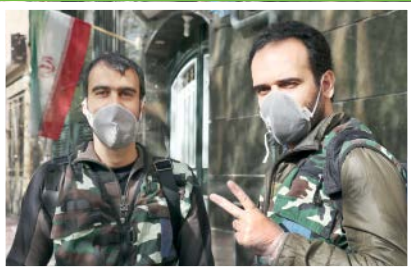
شهرندی از پالسر:

بازنشسته تامین اجتماعی هستم با حقوق ۷۵۰ هزار تومان و پنج فرزند مجرد. با این اوضاع یارانه بنده قطع شده است و کسی پاسخگوی اعتراضات نیست.

بلیت - هواپیما

پیری از تهران:

از سازمان هواپیمایی تقاضا دارم پول بلیت پروازهای کنسل شده به دلیل شیوع کرونا عینا عودت داده شود.

مسؤولان مسجد ولیعصر (عج) نارمک تهران برای نوجوانان و جوانان محل طرح‌های اشتغال‌زایی و ازدواج در نظر گرفته‌اند

مسجد انسان‌ساز

لیلا شوقی

جامعه

کم‌آموزش ببینند تا امور مسجد به آنها سپرده شود.

داستان مسجد ولیعصر (عج) از چند سال قبل شروع شد از حدود ده دوازده سال پیش، از زمانی که حجت الاسلام سیدحسین میرطالبی ظهرها و عصرها که می‌خواست برای اقامه نماز به مسجد برود، نوجوانانی را می‌دید که در کوچه و در پارک محل، وقت‌شان را به بطالت می‌گذراندند. همان زمان بود که میرطالبی به این فکر افتاد که کاری انجام دهد و برنامه‌ای بپنجند تا نوجوانان محل جذب مسجد شوند. به خاطر همین بود که با مسوولان دیگر مثل رئیس پایگاه بسیج مسجد، اعضای هیات‌امنا و خیرین مسجد جلسهای ترتیب داد و قرار شد فعالیت‌های ویژه برای جذب نوجوانان محل برنامه‌ریزی شود و اولین تلاش‌ها برای جذب نوجوانان با برگزاری کلاس‌های ورزشی شروع شد.

🔗 زیرپوم زندگی بامسجد

میرطالبی می‌گوید که ورود نوجوانان به درون مسجد با برگزاری کلاس‌های ورزشی همراه بود. بسیاری از نوجوانان محل به خاطر شرکت در کلاس‌های رزمی و فوتیبال باپیشان به باشگاه ورزشی که در زیرزمین مسجد قرار دارد، باز شد. بعد اما با گذشت زمان نوجوانان در کلاس‌های تربیتی، قرائت قرآن و سبک‌زندگی شرکت کردند. کلاس‌هایی که آنها را پای سجاده و نماز جماعت مسجد نشاند. میرطالبی می‌گوید که در حال حاضر نزدیک به ۳۰۰ تا ۳۵۰ نوجوان برای شرکت در کلاس‌های متنوع مسجد حاضر می‌شوند و استقبال از کلاس‌های ورزشی اما از همه کلاس‌ها بیشتر است، به خاطر همین است که مسجدی‌ها، به جز سالن ورزشی مسجد، سالنی دیگر برای نوجوانان کرایه کرده‌اند تا آنها بتوانند به راحتی در کلاس‌ها شرکت کنند. اینها اما تنها کلاس‌ها و برنامه‌ریزی‌هایی که مسجدی‌ها برای نوجوانان دارند، نیست.

فیض‌آبادی، مسوول بسیج مسجد می‌گوید، هر نوجوانی که وارد مسجد می‌شود، یک پرونده خواهد داشت؛ پرونده‌ای که در آن نتایج تست ورزشی اش ثبت و براساس آن از نظر سلامت پایش می‌شود و اگر مشکل جسمی و روحی داشت، به درمانگاه‌ها معرفی یا در کلاس‌های مشاوره رایگان شرکت می‌کند. پرونده تحصیلی نوجوان موردبررسی قرار می‌گیرد و اگر او در درسی ضعف داشت یا نمراتش پایین بود از معلم‌های مدارس دولتی و غیرانتفاعی یا دانشجویان دانشگاه‌ها دعوت می‌شود تا

به دانش‌آموزان محل آموزش دهند. به گفته فیض‌آبادی در روزهای شیوع ویروس کرونا یکی از عمده‌ترین فعالیت مسجد محل، توجه به آموزش بچه‌ها و برگزاری کلاس‌های درسی برای آنها بوده است تا بچه‌ها از درس و مشق عقب نیفتند.

🔗 مشق مهارت‌زندگی

اما شاید مهم‌ترین اقدامی که برای نوجوانان محل انجام شده، توجه به روان آنها در شرایط بحرانی سن نوجوانی باشد. امام جماعت مسجد می‌گوید که برگزاری کلاس‌های آسیب‌های اجتماعی برای بچه‌ها از اولویت‌های نخست مسجد است. در همین کلاس‌ها ریشه بسیاری از مشکلات نوجوانان حل و فصل شده است؛ بسیاری از والدین نوجوانان محل در شرف طلاق بودند که با کمک مسجد به زندگی مشترک بازگشتند، برخی از نوجوانان بدون والدین و با پدربزرگ و مادر بزرگ زندگی می‌کنند و با کمک مربیان مسجد یاد گرفتند که چطور مشکلات زندگی و مهارت‌های فردی را یاد بگیرند.

مهم‌ترین برنامه برای بچه‌های محل اما شرکت در کلاس‌های اشتغال‌زایی است. آن زمان که ویروس کرونا هنوز شایع نشده بود، برنامه‌های آموزشی مهارت زندگی، آموزش آشپزی، لوله‌کشی، آشنایی با امور بانکی و برق‌کاری در مسجد برای نوجوانان برگزار می‌شد. در کنار این آموزش‌ها اما نوجوانان با کمک مربی‌های مسجد،

مسجدی برای همه

درست است که عمده فعالیت‌های مسجد برای نوجوانان محل است و آنها بیشتر در صف‌های نماز دیده می‌شوند و تعدادشان از میانسالان و سالمندان بیشتر است اما این دلیل نمی‌شود که مسجد برای امور خانواده‌ها، زنان و سالمندان برنامه‌ریزی نکرده باشد. هر کدام از سالمندان محل در دفتر مسجد یک پرونده پزشکی دارند و در صورتی که برایشان مشکلی پیش بیاید به کمک مسجد درمان می‌شوند. خانواده‌های محل می‌توانند در طرح خانواده مسجد شرکت کنند. در طرحی که به آنها آموزش‌های متنوع ارائه می‌شود؛ مثل مهارت‌های زندگی مشترک، ارتباط با فرزند و سبک‌زندگی اسلامی. زنان بی‌سرپرست و زنانی که به دنبال شغل هستند، می‌توانند در طرح اشتغال‌زایی مسجد شرکت کنند. کارگاه آموزشی که در آن به زنان سرپرست خانوار یاد داده می‌شود برای خود کاری دست‌وپا کنند. در کارگاه آموزشی مسجد محل البته جایی هم برای تولید در نظر گرفته شده است. در این کارگاه زنان سرپرست خانوار می‌توانند کار کنند، ترشی، مربا یا غذاهای آماده‌ای را تهیه کنند و به فروش برسانند. به گفته فیض‌آبادی، ده، دوازده زن سرپرست خانوار و با کمک خیرین مسجد در این کارگاه کار می‌کنند.

مسجد حضرت ولیعصر (عج) با حمایت از گروه‌های مختلف سنی یکی از پرکارترین مساجد پایتخت لقب گرفته است

هم معرفی شوند اما جوانی که کار ندارد، چطور می‌تواند ازدواج کند؟ گروه اشتغال‌زایی برای جوانان به خاطر همین تشکیل شد. خیرین و هیات‌امنا به فکر افتادند برای جوانی که قصد ازدواج دارد، کار پیدا کنند. به خاطر همین هم هر کسی با هر تخصصی به کاری معرفی شد. ریش‌سفیدان محل نیز برای کارآمدن و به این شکل آنهایی که توانستند دست‌تعدادی جوان را در اداره دولتی بندگانند، یک معلم مدیر مدرسه، جوانی را در مدرسه‌ای برای معلم شدن معرفی کرد و یک نفر دیگر که شغل آزاد داشت، چند جوان را استخدام کرد. بعد از حل شدن مشکل شغل و معرفی طرفین، مشاوره‌های ازدواج برگزار شد.

امام جماعت مسجد می‌گوید که جوانان محل را در امر ازدواج رها نکردند، اگر جوانی توان تامین چیزی به مراسم ازدواج را ندارد، در تامین هزینه‌های ازدواج به او کمک می‌کنند. اگر کسی هم توان مالی داشت و مراسم را برگزار کرد، مسجد محل یکی از وسایل منزل را برای تازه‌عروس و داماد به عنوان هدیه تهیه می‌کند. با برنامه‌ریزی‌های ازدواج و اشتغال‌زایی که در مسجد انجام شده فقط سال ۹۹ بیش از ۵۰۰ جوان به خانه بخت رفتند.

🔗 کرونا و فعالیت مسجد

شیوع ویروس کرونا در کشور خیلی از فعالیت‌ها را تحت‌الشعاع خود قرار داد و باعث شد بسیاری از کسب‌وکارها تعطیل شود. میرطالبی می‌گوید که اتفاقا یکی از مهم‌ترین فعالیت‌های مسجد محل دستگیری از کسب‌وکارهایی است که به خاطر شیوع ویروس کرونا به خطر افتادند. او می‌گوید هر کدام از صاحبان کسب‌وکارها که نیاز به کمک داشته باشند، آنها به کمکشان می‌روند. صحبت‌کردن ریش‌سفیدان محل، خیرین و امام جماعت مسجد با صاحب‌مغازه یا صاحب‌خانه برای بخشیدن اجاره‌بها از کارهایی است که در روزهای سخت کرونا انجام می‌شود؛ عملی که باعث شده بسیاری از جوانان از کار بی‌کار نشوند و در شرایط سخت اقتصادی حداقل شغل و خانه‌شان را داشته باشند. علاوه براین هر روز اعضای پایگاه بسیج محل، معابر و در خانه‌ها محل را ضدعفونی می‌کنند، درست مانند روزهای اول شیوع ویروس کرونا که همه جوانان معابر را ضدعفونی می‌کردند. جوانان محل مسجد ولیعصر (عج) ثابت‌قدم در یک سال و چند ماهی که از شیوع ویروس می‌گذرد، همچنان معابر و در خانه‌ها را ضدعفونی می‌کنند. آنها حتی به سالمندان یا خانواده‌هایی که مبتلا به بیماری کرونا هستند برای تامین مایحتاج و دارو کمک می‌کنند. هر چند ماه یک‌بار هم مسجد طرح غربالگری راه می‌اندازد و از مردم محل تست کرونا می‌گیرد تا اگر کسی به کرونا مبتلاست، سریع شناسایی شود. میرطالبی می‌گوید: «در روزهایی که شیوع ویروس کرونا بسیاری از فعالیت‌ها را از برخی مساجد گرفت، مسجد ما به شکل دیگری با رعایت پروتکل‌های بهداشتی تمام فعالیت‌هایش را ادامه داده است.» 🔗

زندگی به کمک مسجد

زندگی‌شان گره خورده به فعالیت‌های ریزودرشت مسجد. به قول جوانان محل اگر مسجد نبود، نمی‌توانستند در جایگاهی که حالا در آن قرار دارند، باشند. در ادامه با دو نفر از جوانانی که با کمک مسجد حضرت ولیعصر (عج) شغل پیدا کرده یا ازدواج کرده‌اند، صحبت کردیم. ۱۰ سالگی می‌شود که مهیار چراغی به مسجد محلشان، مسجد حضرت ولیعصر (عج) رفت و آمد دارد. او حالا ۲۶ ساله است و چهار سال هم می‌شود که ازدواج کرده است. او می‌گوید که از نوجوانی پایش به مسجد باز شد و در فعالیت‌های ورزشی و فرهنگی مسجد حضور پیدا کرد. بعد به کمک مسجد محل در کلاس‌های مربیگری شرکت کرد و به عنوان مربی تربیتی آموزش دید. آن زمان او تازه ۱۹ سالش شده بود و دانشجوی مهندسی شیمی بود. همان زمان در کنار مربیگری در مسجد با کمک معلمانی که به مسجد رفت‌وآمد داشتند به عنوان معلم به یکی از مدارس غیرانتفاعی تهران معرفی شد و کارش را هم در همان سن کم شروع کرد. مهیار می‌گوید که اگر حضور در مسجد نبود، نمی‌توانست حالا شغلی داشته باشد و ازدواج کند. مهیار می‌گوید در نوجوانی فکر و ذکرش این بود که شغل آزادی برای خود دست و پا کند، به دانشگاه نرود و تنها کار کند. آن زمان او از درس و مدرسه که فارغ می‌شد در شغل آزادی کار می‌کرد، هرچند که می‌گوید همه چیز در حد آزمون و خطا بود و نمی‌دانست که باید چه کار کند. حضور در مسجد محل اما باعث شد مسیر زندگی‌اش تغییر کند. مهیار می‌گوید که اولیای مسجد باعث شدند او و دوستانش هدفمند به زندگی و به اشتغال فکر کنند. مرد جوان حالا دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی شیمی است، در مدرسه به عنوان معلم به دانش‌آموزان پایه دوم درس می‌دهد و زمان فراغت‌ش را به مسجد می‌رود و به نوجوانان محل، دروس تربیتی را آموزش می‌دهد و به آنها یاد می‌دهد که هدفمند به زندگی نگاه کنند؛ آموزشی که چند سال پیش به او هم داده شد.

🔗 کمک برای ازدواج

بهروز چارباشیان حالا ۳۲ ساله است و سال ۹۴ زمانی که معلم یکی از مدارس پایتخت بود از طرف مسجد ولیعصر (عج) برای همکاری با فعالیت‌های مسجد دعوت به کار شد. او می‌گوید که آن زمان طرح تربیتی را در یکی از مدارس انجام می‌داد. به گفته بهروز طرح خوب جواب داده بود به همین دلیل مسوولان مسجد از او دعوت کردند این طرح را در مسجد آنها و برای نوجوانان راه بیندازد. به این ترتیب طرحی که این روزها در مسجد اجرا می‌شود و براساس آن هر نوجوان یک شناسنامه سلامت، ورزشی و درسی دارد، چند سال پیش توسط بهروز و دوستانش در مسجد کلید زده شد. درست است که چارباشیان به مسجد کمک کرد اما مسجد هم به او در مسائلی مانند ازدواج کمک کرد. بهروز می‌گوید که سال ۹۴ عقد کرد و دوست داشت خیلی زود زندگی با همسرش را زیر یک سقف شروع کند اما حقوق اندک معلمی و پس‌انداز کم او اجازه این کار را نمی‌داد. همین موقع بود که مسجد دست او را گرفت و برای شروع زندگی مشترک به بهروز وام قرض‌الحسنه داد. بهروز می‌گوید که اگر وام ازدواج مسجد نبود، حالا‌ها نمی‌توانست زندگی مشترکش را شروع کند.